

"মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকক কোনে পঢ়ুৱাবলৈ আহিছে, বিচাৰ কৰা তেতিয়া আনন্দত ৰোমাঞ্চিত হৈ যাবা, উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাই পঢ়ায়, এনেকুৱা পঢ়া কেতিয়াও এৰিব নালাগে"

প্ৰশ্ন: এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ কোনটো নিশ্চয় হৈছে? নিশ্চয় বুদ্ধিৰ লক্ষণ কি হ'ব?

উত্তৰ: তোমালোকৰ নিশ্চয় হৈছে যে আমি এতিয়া এনেকুৱা পঢ়া পঢ়ি আছোঁ, যাৰ দ্বাৰা দ্বি-মুকুটধাৰী ৰজাৰো ৰজা হ'মগৈ। স্বয়ং ভগৱানে পঢ়ুৱাই আমাক বিশ্বৰ মালিক কৰি আছে। এতিয়া আমি তেওঁৰ সন্তান হৈছোঁ সেয়েহে এই পঢ়াত লাগি যাব লাগে। যিদৰে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে নিজৰ মাক-দেউতাকৰ বাহিৰে কাৰো ওচৰলৈও নাযায়। এনেকুৱা বেহদৰ পিতাক পাইছা গতিকে অন্য কোনো পচন্দ হ'ব নালাগে। এজনৰে স্মৃতি থাকিব লাগে।

গীত: কোন আয়া আজ সবেৰে সবেৰে..... (কোন আহিল আজি প্ৰভাতে প্ৰভাতে.....)

ওঁম শান্তি। মৰমৰ সন্তানসকলে গীতটি শুনিলে - কোন আহিছে আৰু কোনে পঢ়ুৱাইছে? এইটো বোধশক্তিৰ কথা। কোনোবা বহুত বুদ্ধিমান হয়, কোনোবা কম বুদ্ধিমান হয়। যিসকলে বহুত লিখা-পঢ়া কৰিছে, তেওঁলোকক বহুত বুদ্ধিমান বুলি ক'ব। শাস্ত্ৰ আদি যি লিখা-পঢ়া কৰে, তেওঁলোকৰ মান হয়। কম পঢ়াসকলে কম মান পায়। এতিয়া গীতৰ কথাষাৰ শুনিলে - কোন পঢ়ুৱাবলৈ আহিল! শিক্ষক আহে নহয় জানো। স্কুলত পঢ়াসকলে জানে যে শিক্ষক আহিল। ইয়ালৈ কোন আহিছে? একেবাৰে ৰোমাঞ্চিত হৈ যাব লাগে। উচ্চৰো উচ্চ পিতা পুনৰ পঢ়ুৱাবলৈ আহিছে। বুজিবলগীয়া কথা নহয় জানো! ভাগ্যৰো কথা আছে। পঢ়াওঁতাজন কোন? ভগৱান। তেওঁ আহি পঢ়ায়। বিবেকে কয়- কোনোবাই লাগিলে যিমানে উচ্চৰো উচ্চ পঢ়া নপঢ়ক, তৎক্ষণাত সেই পঢ়া এৰি আহি ভগৱানৰ ওচৰত পঢ়ক। এক চেকেণ্ডত সকলো এৰি পিতাৰ ওচৰত পঢ়িবলৈ আহক।

পিতাই বুজাইছে - এতিয়া তোমালোক পুৰুষোত্তম সংগমযুগী হৈছা। উত্তমৰো উত্তম পুৰুষ হৈছে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। জগতত কোনেও নাজানে যে কোনটো এডুকেশ্বনৰ (শিক্ষাৰ) দ্বাৰা এওঁলোকে এই পদ প্ৰাপ্ত কৰিছে। তোমালোকে পঢ়া - এই পদ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ। কোনে পঢ়ায়? ভগৱানে। সেয়েহে আন সকলো পঢ়া এৰি এই পঢ়াত লাগি যাব লাগে কিয়নো পিতা আহেই কল্পৰ পাচত। পিতাই কয় - মই প্ৰত্যেক 5 হাজাৰ বছৰৰ পাচত সন্মুখত পঢ়ুৱাবলৈ আহোঁ। ৰাণ্ডাৰ (আচৰিত) নহয় জানো। এনেকৈ কয় যে স্বয়ং ভগৱানে আমাক পঢ়ুৱায়, এই পদৰ প্ৰাপ্তি কৰাবলৈ। তথাপিও নপঢ়ে। সেয়েহে পিতাই ক'ব যে এওঁ বুদ্ধিমান নহয়। পিতাৰ পঢ়াৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ ধ্যান নিদিয়। পিতাক পাহৰি যায়। তোমালোকে কোৱা যে বাবা আমি পাহৰি যাওঁ। শিক্ষককো পাহৰি যায়। এয়া হৈছে মায়াক ধুমুহা। কিন্তু পঢ়াতো পঢ়িব লাগে নহয় জানো। বিবেকে কয় ভগৱানে পঢ়ুৱায় সেয়েহে এই পঢ়াত একেবাৰে লাগি যোৱা উচিত। সৰু সন্তানসকলেই পঢ়িব লাগে। আত্মাতো সকলোৰে আছে। বাকী শৰীৰ সৰু-ডাঙৰ হয়। আত্মাই কয় - মই আপোনাৰ সৰু সন্তান হৈছোঁ। ঠিক আছে মোৰ হ'লা যেতিয়া এতিয়া পঢ়া। গাখীৰ খোৱা সন্তানতো নোহোৱা। প্ৰথমে পঢ়া। পঢ়াত বহুত এটেনশ্বন (মনোযোগ) দিব লাগে। ষ্টুডেন্ট (বিদ্যার্থীসকল) আকৌ ইয়াত পৰম শিক্ষকৰ ওচৰলৈ আহে। সেই পঢ়াওঁতা শিক্ষকজনো নিৰ্ধাৰিত কৰা আছে। তথাপি পৰম শিক্ষকতো আছে নহয় জানো। 7 দিনৰ ভাটিৰো গায়ন আছে। পিতাই কয় - পবিত্ৰ হৈ থাকা আৰু মোক স্মৰণ কৰা। দৈৱীগুণ ধাৰণ কৰিলে তোমালোক এনেকুৱা হৈ যাবা। বেহদৰ পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক মাক-দেউতাকৰ বাহিৰে কোনোবাই ল'ব খুজিলে তেওঁৰ ওচৰলৈ নাযায়। তোমালোকো বেহদৰ পিতাৰ হৈছা গতিকে আন কাকো চাবলৈ পচন্দও নহ'ব, লাগিলে যিয়েই নহওঁক। তোমালোকে জানা যে আমি উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাৰ হওঁ। তেওঁ আমাক দ্বি-মুকুটধাৰী ৰজাৰো ৰজা কৰি কৰি তোলে। লাইটৰ (প্ৰকাশৰ) মুকুট মনমনাভৱ আৰু ৰত্ন জড়িত মুকুট হৈছে মধ্যাজীভৱ। নিশ্চয় হৈ যায় আমি এই পঢ়াৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ মালিক হওঁ, 5 হাজাৰ বছৰৰ পাচত হিষ্ট্ৰি (ইতিহাস) ৰিপিট (পুনৰাবৃত্তি) হয় নহয় জানো। তোমালোকে ৰাজ্য প্ৰাপ্ত কৰা। বাকী সকলো আত্মা শান্তিধাম নিজৰ ঘৰলৈ গুচি যাব। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে গম পাইছা - প্ৰকৃততে আমি আত্মাসকল পিতাৰ সৈতে নিজৰ ঘৰত থাকোঁ। পিতাৰ হোৱাৰ বাবে এতিয়া তোমালোক স্বৰ্গৰ মালিক হোৱাগৈ পুনৰ পিতাক পাহৰি অৰফেন (মাউৰা) হৈ যোৱা। ভাৰত এতিয়া অৰফেন (মাউৰা)। অৰফেন (মাউৰা) তেওঁক কোৱা হয় যাৰ মাক-দেউতাক নাথাকে। হাবাখুৰি থাই ফুৰে। তোমালোকেতো এতিয়া পিতাক পাইছা, তোমালোকে গোটেই সৃষ্টিচক্ৰক জানা সেয়েহে আনন্দত গদগদ হ'ব লাগে। আমি বেহদৰ পিতাৰ

সন্তান হওঁ। পৰমপিতা পৰমাত্মাই প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণসকলৰ নতুন সৃষ্টি ৰচনা কৰে। এযাতো বহুত সহজে বুজিবলগীয়া কথা। তোমালোকৰ চিত্ৰও আছে, বিৰাট ৰূপৰ চিত্ৰও তৈয়াৰ কৰিছে। ৪৪ জন্মৰ কাহিনী দেখুৱাইছে। আমিযে দেৱতা আকৌ ক্ষত্ৰিয়, বৈশ্য, শূদ্ৰ হওঁ। এইটো কোনো মনুষ্যই নাজানে কাৰণ ব্ৰাহ্মণ আৰু ব্ৰাহ্মণসকলক পঢ়াওঁতা পিতাৰ, দুয়োৰে নাম-চিহ্ন নাইকিয়া কৰি দিলে। ইংৰাজীতো তোমালোকে ভালদৰে বুজাব পাৰা। যিসকলে ইংৰাজী জানে তেন্তে ট্ৰেন্সলেশ্বন (অনুবাদ) কৰি পুনৰ বুজাব লাগে। ফাদাৰ (পিতা) ন'লেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ), তেওঁৰেই এই ন'লেজ (জ্ঞান) আছে যে সৃষ্টিৰ চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে। এয়া হৈছে পঢ়া। যোগকো পিতাৰ স্মৃতি বুলি কোৱা হয়, যাক ইংৰাজীত কম্যুনিয়ন (আধ্যাত্মিক সংযোজন) বুলি কোৱা হয়। পিতাৰ সৈতে কম্যুনিয়ন, শিক্ষকৰ সৈতে কম্যুনিয়ন, গুৰুৰ সৈতে কম্যুনিয়ন। এয়া হৈছে গড ফাদাৰৰ সৈতে কম্যুনিয়ন। পিতাই নিজেই কয় - মোক স্মৰণ কৰা আৰু কোনো দেহধাৰীক স্মৰণ নকৰিবা, মনুষ্যই গুৰু আদিৰ শৰণ লয়, শাস্ত্ৰ পঢ়ে। এইম-অবজেক্ট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য) একোৱেই নাই। সংগতিতো নহয়। পিতাইতো কয় - মই সকলোকে উভতাই লৈ যাবলৈ আহিছোঁ। এতিয়া তোমালোকে পিতাৰ সৈতে বুদ্ধিৰ যোগসূত্ৰ গঢ়িব লাগে, তেতিয়া তোমালোক তাত গৈ উপস্থিত হ'বগৈ। ভালদৰে স্মৰণ কৰিলে বিশ্বৰ মালিক হ'বগৈ। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ পেৰাডাইজৰ মালিক আছিল নহয় জানো। এয়া বুজাওঁতাজন কোন। পিতাক ন'লেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ) বুলি কোৱা হয়। মনুষ্যই আকৌ অন্তৰ্যামী বুলি কৈ দিয়ে। বাস্তৱত অন্তৰ্যামী শব্দ নাই। ভিতৰত থাকোঁতা, নিবাস কৰোঁতাতো আত্মা হয়। আত্মাই যি কাম কৰে, সেয়াতো সকলোৱে জানে। সকলো মনুষ্য অন্তৰ্যামী হয়। আত্মাইহে শিকে। পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক আত্মা-অভিমানী কৰি তোলে। তোমালোক আত্মাসকল হৈছা মূলবতনৰ নিবাসী। তোমালোক আত্মা কিমান সূক্ষ্ম। অনেকবাৰ তোমালোক ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহিছা। পিতাই কয় - মই বিন্দু হওঁ। মোৰ পূজাতো কৰিব নোৱাৰে। কিয় কৰিব, দৰকাৰেই নাই। মই তোমালোক আত্মাসকলক পঢ়ুৱাবলৈ আহোঁ। তোমালোককেই ৰাজ্য-ভাগ্য দিওঁ আকৌ ৰাৱণ ৰাজ্যত গুচি গ'লে তেতিয়া মোকেই পাহৰি যোৱা। প্ৰথমতে আত্মা ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহে। মনুষ্যই কয় ৪৪ লাখ জন্ম লয়। কিন্তু পিতাই কয় মেক্সিমাম (সৰ্বাধিক) হয়েই ৪৪ জন্ম। ফ'ৰেনত (বিদেশত) গৈ এই কথাবোৰ শুনাতে তেতিয়া ক'ব এই ন'লেজতো (জ্ঞানতো) আমাক ইয়াত বহি পঢ়াওঁক। আপোনালোকে ইয়াত ১০০০ টকা পোৱা, আমি আপোনালোকক ১০-২০ হাজাৰ টকা দিম। আমাকো ন'লেজ (জ্ঞান) শুনোৱা। গড ফাদাৰে আমাক আত্মাসকলক পঢ়ায়। আত্মাই জজ (বিচাৰক) আদি হয়। বাকী সকলো মনুষ্যতো দেহ-অভিমানী হয়। কাৰো জ্ঞান নাই। যদিও মহান মহান ফিল'চ'ফাৰ (দাৰ্শনিক) আদি বহুত আছে, কিন্তু এই ন'লেজ (জ্ঞান) কাৰো নাই। গড ফাদাৰ নিৰাকাৰে পঢ়ুৱাবলৈ আহে। আমি তেওঁৰ পৰা পঢ়োঁ, এই কথাবোৰ শুনি হতবাক হৈ যাব। এই কথাবোৰতো কেতিয়াও পঢ়া বা শুনা নাছিলোঁ। এজন পিতাকেই লিবাৰেটৰ (মুক্তিদাতা), গাইড (মাৰ্গ-দৰ্শক) বুলি কোৱা, যিহেতু তেৱেঁই লিবাৰেটৰ (মুক্তিদাতা) হয় তেন্তে আকৌ থ্ৰাইষ্টক (যীশুখ্ৰীষ্টক) কিয় স্মৰণ কৰা? এই কথাবোৰ ভালদৰে বুজোৱা তেতিয়া তেওঁলোক হতবাক হৈ যাব। ক'ব এয়া আমি শুনোচোন। পেৰাডাইজৰ স্থাপনা হৈ আছে, তাৰ বাবে এই মহাভাৰতৰ যুদ্ধও আছে। পিতাই কয় - মই তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা দ্বি-মুকুটধাৰী কৰি তোলেঁ। পিউৰিটি (পবিত্ৰতা), পীচ (শান্তি), প্ৰচপাটী (সমৃদ্ধি) সকলো আছিল। বিচাৰ কৰা, কিমান বছৰ হ'ল? থ্ৰাইষ্টৰ ৩ হাজাৰ বছৰ আগতে এওঁলোকৰ ৰাজ্য আছিল নহয় জানো। ক'ব এযাতো স্পিৰিচুৱেল ন'লেজ (আধ্যাত্মিক জ্ঞান) হয়। এওঁলোকতো ডায়ৰেক্ট (পোনপটীয়া) সেই চুপ্ৰিম পিতাৰ সন্তান হয়, তেওঁৰ পৰা ৰাজযোগ শিকি আছে। ৱৰ্ল্ডৰ হিষ্ট্ৰি-জিওগ্ৰাফী (বিশ্বৰ ইতিহাস-ভূগোল) কেনেকৈ ৰিপিট (পুনৰাবৃত্তি) হয়, এই গোটেই ন'লেজ (জ্ঞান) আছে। আমাৰ আত্মাত ৪৪ জন্মৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) ভৰপূৰ হৈ আছে। এই যোগৰ শক্তিয়ে আত্মা সতোপ্ৰধান হৈ গ'ল্ডেন এজত (স্বৰ্ণীম যুগত) গুচি যাব, আকৌ তেওঁলোকৰ বাবে ৰাজ্য লাগে। পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশো হ'ব লাগে। সেয়া সন্মুখত থিয় হৈ আছে আকৌ এক ধৰ্মৰ ৰাজ্য হ'ব। এইখন পাপ আত্মাসকলৰ সৃষ্টি নহয় জানো। এতিয়া তোমালোক পাৱন হৈ আছে, কোৱা এই স্মৃতিৰ বলেৰে আমি পবিত্ৰ হওঁ আৰু সকলোৰে বিনাশ হৈ যাব। নেচাৰেল কেলিমিটিচো (প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগো) হ'বলগীয়া আছে। আমি ৰিয়েলাইজ (অনুভৱ) কৰিছোঁ আৰু দিব্য দৃষ্টিৰে দেখিছোঁ। এই সকলোবোৰ নাশ হৈ যাব। পিতা আহিছে ডেইটি ৱৰ্ল্ড (দৈৱী বিশ্ব) স্থাপন কৰিবলৈ। এয়া শুনি ক'ব - অহো! এওঁলোকতো গড ফাদাৰৰ সন্তান। তোমালোক সন্তানসকলে জানা এই যুদ্ধ লাগিব, নেচাৰেল কেলিমিটিচ (প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ) হ'ব। কি অৱস্থা হব? এই বৃহৎ বৃহৎ ঘৰ আদি সকলো থহিবলৈ ধৰিব। তোমালোকে জানা যে এই বোমা আদি ৫ হাজাৰ বছৰ পূৰ্বেও তৈয়াৰ কৰিছিল নিজৰেই বিনাশৰ কাৰণে। এতিয়াও বোমা তৈয়াৰ হৈ আছে। যোগবল কি বস্তু, যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে বিশ্বত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা সেয়া অন্য কোনোবাই জানে জানো। কোৱা, চাইন্সে (বিজ্ঞানে) তোমালোকৰে বিনাশ কৰায়। আমাৰ পিতাৰ সৈতে যোগ আছে সেয়েহে চাইলেন্সৰ (শান্তিৰ) বলেৰে আমি বিশ্বত বিজয়ী হৈ সতোপ্ৰধান হৈ যাওঁ। পিতা পতিত-পাৱন হয়। পাৱন সৃষ্টি নিশ্চয় স্থাপন কৰিহে এৰিব। ড্ৰামা অনুসৰি নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। বোমা আদি যি তৈয়াৰ কৰে সেয়া জানো ৰাখি থ'ব! এনেদৰে বুজালে বুজিব যে এওঁলোকতো কোনো অখ'ৰিটী হয়, এওঁলোকৰ মাজত গড়ে আহি প্ৰৱেশ কৰিছে। এয়াও ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। এনেকুৱা কথাবোৰ কৈ থাকিলে তেতিয়া তেওঁলোক

আনন্দিত হ'ব। আত্মাত কেনেকৈ পাট (ভূমিকা) নিহিত হৈ আছে, এয়াও অনাদি পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত ড্ৰামা। আকৌ নিজৰ সময়ত থাইষ্ট আহি তোমালোকৰ ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিব। এনেকৈ অথ'ৰিটিৰে (কৰ্তৃত্বৰে) ক'লে তেতিয়া তেওঁলোকে বুজিব পিতাই সকলো সন্তানকে বহি বুজায়। সেয়েহে এই পঢ়াত সন্তানসকল লাগি যাব লাগে। পিতা, শিক্ষক, গুৰু তিনিওজন এজনেই। তেওঁ কেনেকৈ ন'লেজ (জ্ঞান) দিয়ে, এইটোও তোমালোকে বুজি পোৱা। সকলোকে পবিত্ৰ কৰি লৈ যায়। ডেইটি ডিনায়ষ্টী (দৈৱী ৰাজবংশ) আছিল তেতিয়া পবিত্ৰ আছিল। গড-গডেজ (ভগৱান-ভগৱতী) আছিল। কথা কোৱাত বহুত বুদ্ধিয়ক হ'ব লাগে, গতিও ভাল হ'ব লাগে। কোৱা যে বাকী সকলো আত্মা চুইট হোমত (পৰমধামত) থাকে। পিতাইহে লৈ যায়, সকলোৰে সংগতি দাতা সেইজন পিতা হয়। তেওঁৰ জন্মস্থান হৈছে ভাৰত। এয়া কিমান ডাঙৰ তীৰ্থ হৈ গ'ল।

তোমালোকে জানা সকলোৱে তমোপ্ৰধান হ'বই লাগিব। পুনৰ্জন্ম সকলোৱে ল'ব লাগে, কোনেও উভতি যাব নোৱাৰে। এনেকুৱা কথাবোৰ বুজালে বহুত ৰাণ্ডাৰ খাব (আচৰিত হ'ব)। বাবাইতো কয় - যুগল হ'লে বহুত ভালকৈ বুজাব পাৰা। ভাৰতত প্ৰথমতে পবিত্ৰতা আছিল। আকৌ অপবিত্ৰ কেনেকৈ হয়। এয়াও শুনাৰ পাৰা। পূজ্যসকলেই পূজাৰী হৈ যায়। ইমপিয়ৰ (অপবিত্ৰ) হৈ গ'লে তেতিয়া আকৌ নিজৰেই পূজা কৰিবলৈ লাগি যায়। ৰজাসকলৰ ঘৰতো এই দেৱতাসকলৰ চিত্ৰ থাকে, যিসকল পবিত্ৰ দ্বি-মুকুটধাৰী আছিল তেওঁলোকক অপবিত্ৰ মুকুটবিহীনসকলে পূজা কৰে। তেওঁলোক হৈ গ'ল পূজাৰী ৰজা। তেওঁলোককতো গড-গডেজ বুলি কোৱা নহয় কিয়নো এই দেৱতাসকলৰ পূজা কৰে। নিজেই পূজ্য, নিজেই পূজাৰী, পতিত হৈ যায় গতিকে ৰাৱণ ৰাজ্য আৰম্ভ হৈ যায়। এই সময়ত হৈছে ৰাৱণ ৰাজ্য। এনেকৈ বহি বুজালে তেওঁলোক কিমান আনন্দিত হৈ যাব। গাড়ীৰ দুচকীয়া যুগল হ'লেতো বহুত ৰাণ্ডাৰ (চমৎকাৰ) কৰি দেখুৱাব। আমি যুগলেই আকৌ পূজ্য হ'মগৈ। আমি পিউৰিটি (পবিত্ৰতা), পীচ (শান্তি) আৰু প্ৰচপাটীৰ (সমৃদ্ধিৰ) উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছোঁ। তোমালোকৰ চিত্ৰও প্ৰকাশিত হৈ থাকে। এয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় পৰিয়াল। পিতাৰ সন্তান হয়, নাতি আৰু নাতিনী হয়, বচ্ আৰু কোনো সম্বন্ধ নাই। নতুন সৃষ্টি ইয়াকে কোৱা হয় পাচত দেৱী-দেৱতাতো কিছুসংখ্যক হ'বগৈ। আকৌ লাহে লাহে বৃদ্ধি হয়। এই ন'লেজ (জ্ঞান) কিমান বুজিবলগীয়া। এই বাবাও (ব্ৰহ্মাবাবাও) ধান্দাত (ব্যৱসায়ত) নবাবৰ দৰে আছিল। কোনো কথালৈ ভ্ৰক্ষেপ নকৰিছিল। যেতিয়া দেখিলে যে এয়াতো পিতাই পঢ়ায়, বিনাশ সন্মুখত ঠিয় হৈ আছে তেতিয়া তৎক্ষণাত এৰি দিলে। এইটো নিশ্চয় বুজিলে যে মই বাদশ্বাহী পাওঁ তেন্তে গাদী কি কৰিম। গতিকে তোমালোকেও বুজি পোৱা ভগৱানে পঢ়ায়, এয়াতো সম্পূৰ্ণ ৰীতিৰে পঢ়িব লাগে নহয় জানো। তেওঁৰ মতত চলিব লাগে। পিতাই কয় - নিজক আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰা। পিতাক তোমালোকে পাহৰি যোৱা, লাজ নালাগেনে, সেই নিচা নাবাড়ে। ইয়াৰ পৰা বহুত ভালকৈ ৰিফ্ৰেচ (সতেজ) হৈ যায় আকৌ তাত চ'ডাৱাটাৰ (চ'ডা পানী) হৈ যোৱা। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে পুৰুষাৰ্থ কৰা - গাঁৱে গাঁৱে ছাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰাৰ। বাবাই কয় - পোন প্ৰথমে এইটো কোৱা যে আত্মাসকলৰ পিতা কোন। ভগৱানতো নিৰাকাৰেই হয়। তেৱেঁই এই পতিত সৃষ্টিক পাৱন কৰি তুলিব। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু গুডমৰ্ণিং। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) স্বয়ং ভগৱান পৰম শিক্ষক হৈ পঢ়াই আছে, সেইবাবে ভালকৈ পঢ়িব লাগে, তেওঁৰ মতত চলিব লাগে।

(2) পিতাৰ সৈতে এনেকুৱা যোগযুক্ত হৈ থাকিব লাগে যাতে চাইলেন্সৰ (শান্তিৰ) বল জমা হয়। চাইলেন্স বলৰ দ্বাৰা বিশ্বত বিজয়ী হ'ব লাগে, পতিতৰ পৰা পাৱন হ'ব লাগে।

বৰদান: একমত আৰু একৰস অৱস্থাৰ দ্বাৰা ধৰণীক ফলদায়ক কৰি তোলাঁতা সাহসী হোৱা
যেতিয়া তোমালোক সন্তানসকল সাহসী হৈ সংগঠনত একমত আৰু একৰস অৱস্থাত থাকা বা একেটা কাৰ্যত লাগি যোৱা তেতিয়া নিজেও সদায় প্ৰফুল্লিত হৈ থাকা আৰু ধৰণীকো ফলদায়ক কৰি তোলা। যিদৰে আজিকালি চাইলেন্স (বিজ্ঞানৰ) দ্বাৰা বীজ ৰোপণ কৰিলে আৰু এতিয়াই ফল পালে, সেইদৰে চাইলেন্সৰ বলৰ দ্বাৰা সহজ আৰু তীব্ৰগতিৰে প্ৰত্যক্ষতা দেখিবলৈ পাবা। যেতিয়া নিজে নিৰ্বিল্প এজন পিতাৰ প্ৰেমত মগন, একমত আৰু একৰস হৈ থাকিবা তেতিয়া অন্য আত্মাসকলো স্বতঃ সহযোগী হ'ব আৰু ধৰণী ফলদায়ক হৈ যাব।

স্লোগান: যিয়ে অভিমানক স্বাভিমান (গৰিমা) বুলি ভাবে, তেওঁ নম্ৰ হৈ থাকিব নোৱাৰে।

!! ཨྲྀྣ ཤྲྀྣ !!

ཨྲྀྣ ཤྲྀྣ!!